

INFECȚIA STAFILOCOCICĂ ÎN CURSUL GRIPEI

Prof. M. Voiculescu, P. Dănilă, Alice Rădulescu, R. Vlad :

Medicina Internă, 1958. X. 12. p. 1783

În ultimii ani importanța infecțiilor stafilococice a crescut foarte mult. La noi în țară, Voiculescu și colaboratorii au atras atenția în mai multe publicații asupra importanței crescînde a acestei probleme.

Problema a dobîndit o gravitate deosebită în cursul pandemiei de gripă din 1957, deoarece s-a constatat în toate țările că letalitatea ridicată e cauzată de complicațiile grave survenite în urma infecțiilor stafilococice secundare.

Pe baza observațiilor și cercetărilor făcute la 56 de bolnavi de gripă, autorii descriu infecțiile stafilococice frecvente în cursul bolii. În 39,2% a cazurilor s-au găsit tulpini patogene de stafilococ. Importanța clinică foarte accentuată a acestei probleme constă în faptul că majoritatea tulpinilor dezvoltate au fost rezistente la antibioticele uzuale, mai ales la streptomycină sulfonamide și nitrofurant. Chiar la penicilină, aureomicină și tetramicină 50% din tulpinile cultivate s-au

dovedit rezistente. Numai sensibilitatea față de eritromicină a fost foarte accentuată. (100%).

Tabloul clinic al infecțiilor stafilococice apărute în cursul gripei este foarte variat: în mod iredent ele sînt inaparente, dar sînt foarte frecvente și cazurile cu complicații deosebit de grave. Pneumonia hemoragică a avut un decurs foarte grav, uneori chiar letal. În legătură cu tabloul clinic dat de aceste complicații periculoase, autorii atrag atenția, în repetate rînduri, asupra prognosticului grav al infecțiilor stafilococice. Ei accentuează că în fața unor infecții stafilococice în cursul gripei trebuie să se recurgă la un tratament complex și energic, a cărui bază principală o formează antibioterapia precoce și (după cercetarea antibiogramelor germenilor), combaterea colapsului și a anoxiei.

În continuare autorii arată modalitățile și posibilitățile combaterii infecțiilor stafilococice.

ANDRAS NAGY